

ad Udkastets §§ 1 og 2.

Disse tvende Paragrapher gaae ud paa nærmere at bestemme den paatænkte Lovs Omraade. At der under Benævnelsen „Staden Kjøbenhavn“ er indbefattet Christianshavn, Nyboder og Gammelholm, kan ikke ansees tvivlsomt, og omvendt er det forudsat som en Selvefølge, at Loven ikke er anvendelig paa Nyholm, medens det er fundet nødvendigt udtrykkeligt at bemærke, at den ikke skal gjælde for Citadellet Frederikshavn.

I hvilket Omfang Forstæderne burde indtages under Loven, er fundet noget tvivlsomt. Det er i denne Henseende blevet antaget, at den ikke burde gives Anvendelse paa alle Stadens udenbys Grunde. Vel er ved Pl. af 28de Juli 1795 de for Kjøbenhavn ved Pl. af 4de Juli s. A. foreskrevne Bygningsregler udvidede til at gjælde ogsaa for alle de Bygninger, som opføres i Forstæderne eller paa Stadens Grund udenfor Portene, men ligesom dertil er føiet „forfaavidt de efter Omstændighederne paa samme kunne anvendes“, saaledes er det senere ved Pl. af 5te Juli 1805 blevet tilladt at opføre Bygninger i Forstæderne og paa Stadens Grund udenfor Portene af Bindingsværk. Da Stadens Grund strækker sig meget langt ud, nemlig i vestlig Retning henimod en halv Mill til Stæderne „Lygten“ og „Tre Glasfer“ og i nordlig og sydlig Retning endnu længere, nemlig til Stedet „Slusefter“ og „Kongens Enghauge“, er der heller ingen Anledning til at kræve de strengere Bygningsregler, som foreskrives for selve Staden og dens nærmeste Omegn, opfyldte med Hensyn til de Bygninger, som opføres paa disse fjernere Dele af Stadens Grund. Ligesom dette nemlig uden Nødvendighed vilde medføre en betydelig Indskrænkning i Byggefriheden, navnlig naar alle Bygninger skulde være af Grundmuur, hvortil der er saa meget mindre Anledning, som de fjernere liggende Bygninger i Reglen ere Landeieendomme eller Sommerboliger, og denne Deel af Stadens Grund i flere Decennier ikke kan ventes at ville blive tæt bebygget, saaledes vilde det gjøre Arbeidet for Bygningsinspecteurerne og Stadsbygmesteren næsten uoverkommeligt, og derhos føre til en Mængde Dispensationer, som under denne Forudsætning umulig

kunde undgaaes, men hvorved Lovens Betydning i høi Grad vilde svæffes. Naar man saaledes maa indskrænke Forstæderne til den nærmestliggende Deel af Stadens Grund, bliver der altid noget Vilkaarligt i at afstikke Grændsen for samme, men man har dog troet at kunne finde en i det Hele passende Grændse i den ovennævnte ældre Demarcationslinie, der nu engang var historisk given. Forholdene kunne imidlertid let i Tidens Løb, og maaskee snart, udvikle sig saaledes, at det med Hensyn til større eller mindre Strækninger af den udenfor denne Linie beliggende Deel af Stadens Grund maatte ansees nødvendigt, at det Offentlige kunde gribe ind for at forebygge Misbrug af Byggefriheden, og man har derfor tilføiet det Forslag, at Justitsministeriet skal være myndiget til, naar Omstændighederne maatte gjøre det tilraadeligt, at udstrække de Bestemmelser i Loven, som ere grundede i Sundhedshensyn, til ogsaa at gjælde for den udenfor hiin Linie værende Deel af Stadens Grund.

Da det ikke kan antages at være almindelig bekendt, hvor den ældre Demarcationslinie har gaaet, og det vil være vanskeligt at betegne dette, uden i alt Fald ved en vidtløftig og for Alle neppe tilstrækkelig Opregning, er det anseet rigtigt, at Loven ledsages af et Kort, hvorpaa Linien er affat, og hvortil der i Loven kan henvises.

ad Udkastets §§ 3—4.

I disse Paragrapher bestemmes, hvad de Byggende have at iagttage, dels for at Pasagen ikke skal forulempes ved de paatænkte Bygningsforetagender, og dels for at Ingen derved skal udsettes for Fare. Udkastets § 3 indeholder i saa Henseende, at der ved Opførelse af nye eller Hovedreparation af ældre Bygninger skal anbringes fornøden Indhegning og træffes de øvrige Foranstaltninger, som af Politiet til Forebyggelse af Ulempe for de Forbipasserende findes nødvendige, og Udkastets § 4 giver Forfrister med Hensyn til Anbringelse af Stilladser, Løbebroer, Afstivninger m. m., hvor saadanne ved Bygningsforetagender findes nødvendige. De nugældende Bestemmelser herom indeholdes i en ældre Forordning om „umaadelig Kjørsel og adskillig